

ANGAJAREA ÎN CADRUL UNEI FORME DE EXERCITARE A PROFESIEI DE AVOCAT A UNEI PERSOANE AFLATĂ ÎN EXECUTAREA UNEI PEDEPSE PRIVATIVE DE LIBERTATE; IN REGIM DESCHIS DE EXECUTARE A PEDEPSEI, ÎN SERVICII FĂRĂ RESPONSABILITATE SOCIALĂ

S-a solicitat unui Barou *"sprijinirea persoanelor cu pregătire juridică și care beneficiază de regim deschis de executare a unei pedepse privative de libertate, pentru a fi menținute în contact direct cu mediul juridic și pentru a facilita procesul de reinserție socială după executarea pedepsei privative de libertate"*, prin angajarea acestora în servicii fără responsabilitate socială, în cadrul formelor de exercitare a profesiei de avocat.

Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat și Statutul profesiei de avocat, reglementează expres interdicția angajării de către formele de exercitare a profesiei a persoanelor cu studii juridice superioare, care nu au dobândit legal calitatea de avocat, pentru a îndeplini activități specifice profesiei de avocat.

Art. 5 alin. (2) din Legea nr. 51/1995 prevede că *"în cabinetul individual își poate exercita profesia un avocat definitiv, singur sau împreună cu alți avocați colaboratori"*. Art. 180 alin. (2) din Statutul profesiei de avocat prevede *"în cadrul formelor de exercitare prevăzute la alin. (1) își pot exercita profesia și avocați colaboratori, în baza unui contract de colaborare, sau avocați salariați, în baza unui contract de salarizare în interiorul profesiei, potrivit prevederilor Legii și ale prezentului statut"*.

Așadar, potrivit prevederilor Legii și ale Statutului rezultă că, în cadrul formelor de exercitare își pot exercita profesia și avocați colaboratori, în baza unui contract de colaborare sau avocați salariați, în baza unui contract de salarizare, în interiorul profesiei.

Statutul profesiei de avocat prevede în cuprinsul art. 186, teza întâi, posibilitatea pentru toate formele de exercitare a profesiei să angajeze personal auxiliar, însă cu o limitare expresă și anume, cea de la teza a doua art.186, potrivit căreia: *"este interzisă angajarea ca personal auxiliar a persoanelor cu studii juridice superioare"*.

În aceeași ordine de idei, urmează a se observa și Decizia nr. 713 din 12.12.2009 (cu caracter interpretativ) a Consiliului U.N.B.R., cu privire la modul de aplicare a prevederilor art. 175 (actualul art.186) din Statutul profesiei de avocat.

Rezultă asadar, din cuprinsul Deciziei nr.713/12.12.2009 a Consiliului U.N.B.R. că interdicția instituită de prevederile art. 186 din Statutul profesiei de avocat a urmărit tocmai *"să împiedice ca persoane care nu au dobândit calitatea de avocat prin înscrierea lor ca membri ai barourilor, să îndeplinească, prin eludarea textelor legale și statutare în materie, activități dintre cele prevăzute în mod expres și limitativ în art. 3 din Legea nr.51/1995, cu modificările și completările ulterioare"*.

Prin ipoteză și persoanele cărora le-a încetat calitatea de avocat, ca urmare a condamnării definitive, urmează să fie supuse aceleiași interdicții.

Astfel, din corelarea prevederilor art. 14 lit. a) și art. 27 lit. d) din Legea nr. 51/1995 cu art. 58 lit. d) din Statutul profesiei de avocat, rezultă că încetarea calității de avocat poate interveni și în cazul în care *"avocatul a fost condamnat definitiv pentru o faptă prevăzută de legea penală și care îl face nedemn de a fi avocat, conform legii"*.

În același timp, art. 26 din Statutul profesiei de avocat, în alin. (1) prevede: *"cazurile de nedemnitate se verifică atât cu ocazia primirii în profesie, cu ocazia reînscrierii pe tabloul avocaților cu"*

drept de exercitare a profesiei, cât și pe întreaga durată a exercitării acesteia” iar potrivit alin. (4) „Consiliul baroului va examina, în termen de 15 zile, hotărârile judecătorești, respectiv înscrierile ce privesc condițiile încetării profesiei practicate de către avocatul înscris în tabloul avocaților incompatibili și va aprecia asupra demnității avocatului. Consiliul baroului va hotărî, după caz, menținerea în profesie sau încetarea calității de avocat, potrivit Legii”.

În sprijinul celor invederate sunt de observat și prevederile art. 3 alin. (4) din Statutul profesiei de avocat potrivit căroră: *„este interzisă exercitarea oricărei activități specifice profesiei de avocat de către o persoană fizică ce nu are calitatea de avocat înscris într-un barou și în tabloul avocaților...”.*

Mai mult, din conținutul adresei formulate de către domnul avocat Stăncescu Marius Cătălin, reiese că persoana/persoanele ce ar urma să fie angajate în cadrul formei de exercitare a profesiei, *„pentru exercitarea atribuțiilor specifice unei funcții juridice”*, trebuie să îndeplinească două condiții și anume:

„1. Cel puțin 10 (zece) ani de activitate desfășurată în cadrul Baroului [...] București (pentru solicitarea standard, dar avem în vedere pentru viitor calitatea de avocat definitiv, indiferent de vechimea în profesie);

2. Experiența în materie de drept societar, civil, comercial și penal”, pe cale de consecință persoana privată de libertate, ce ar urma să fie angajată, în condițiile expuse în adresă, ar rezulta că a avut calitatea de avocat, anterior condamnării.

Această situație rezultă și din cele expuse în adresă, la pag. 3 și anume că, cităm: *„...în susținerea unor programe de sprijin/suport față de avocați, cel puțin prin prisma angajamentelor sociale la care aceștia au aderat ca membri ai Uniunii/ Barourilor, chiar și în situațiile limită în care își pierd temporar capacitatea exercitiului profesional”.*

În raport de cele expuse, concluzionând, din cuprinsul textelor art. 3 alin. (4) și art. 186 din Statutul profesiei de avocat, rezultă că dispozițiile legale și statutare prevăd în mod expres interdicțiile referitoare la exercitarea oricărei activități specifice profesiei de avocat, de către o persoană fizică ce nu are calitatea de avocat, înscris într-un barou și în tabloul avocaților cât și cea privind angajarea de către formele de exercitare a profesiei, ca personal auxiliar, a persoanelor cu studii juridice superioare.

Av. Mihaela Catea